

Gabriela Milberga-Zuza, Ādažu vidusskolas 7.c klase, Ādažu novads

Bērni uz sniega

„Ziema ir kaut kas saviļņojošs, skaists un balts, kaut kas neaizmirstams un atmiņās paliekošs,” stāstīja Linda.

Ārā viss laistījās baltās kupenās, un no gaisa lidoja sniegpārslas. Šī diena bija kā radīta priekiem ārpus mājas. Varēja dzirdēt bērnu čalas un jautru rotaļāšanos, pikas lidoja no vienas puses uz otru, ik pa laikam trāpot kādam. Linda arī piedalījās retajā „sniega kaujā”. Sniegpārslas kā pūkas krita viņas gaiši brūnajos matos, un acis mirdzēja priekā.

Šādas sniega kaujas notika katru ziemu, ja vien bija sniegs un kāds kas piedalās. Arī daba bija sagatavojusies, koki, kas balti gozējās upes krastā, katrs krūms, akmens un mājas jumts bija balts.

„Linda,” kāds no aizmugures sauca, „ķer!” Viņa pagriezās un viņai trāpīja sniega pika.

„Vai atceries,” Linda iesāka, „kā mēs kādreiz ēdām lāstekas, kas pie jumta kores piesalušas, kā mēs ķērām sniegpārslas un tās skaitījām, kā braucām ar ragaviņām strauji pa kalnu lejā...”

„Ak, šīs sajūtas!” pikas metējs sacīja. To vajadzēja atkārtot. Visi brauca pa kalnu un darīja to, kas ienāca prātā. Ziemai bija jābūt vienreizējai, galu galā prieks taču nerodas pats no sevis! Mēs purinājām egles, un viss sniegs bira uz galvas, taisījām sniegā eņģeļus un raisījām prieku.

Pikas metējs, kuru sauca par Rūdolfu, izveidoja sniega trampīnu un iesaucās:

„Trenēsimies Ziemas Olimpiskajām spēlēm!” Viņš vēlējās izpildīt lielu lēcieni ar ragavām! Visi apzinājās, ka tas var būt bīstami, taču Rūdolfš teica, ka sliktas lietas ir tikai maskētas labās.

Bērni viņu kārtīgi iestūma un viņš brauca! Skatoties uz viņu, kļuva bail, vai viņš piezemēsies labi un kur, taču viņš iekrita tieši lielajā sniega kaudzē! Rūdis piecēlās no kupenas sārtiem, dzīvīgiem vaigiem un starojošām acīm: „Tas bija lieliski!”

Visi patīkami nopūtās! Rūdis bija sveiks un vesels.

Tā pagāja visa diena. Vakarā Lindas mamma visiem pagatavoja karstu tēju ar cepumiem. Rūdis šo dienu nodēvēja par Ziemas dienu! Visiem vaigi bija veselīgi sārti, un priekpilnajās acīs atainojās skaistais ziemas laiks. Ziemas prieku vajag radīt pašam, nevis gaidīt, kad tas atnāks pie tevis...